

foliis. Bumeliā uocant in macedonia amplissimā lentissimāq. Alii, situ diuisere. Campestrē enim esse crispā montanā: spissam. Folia eaq; iumentis mortifera. Cæteris ruminantiū innocua græci prodidere. In italia nec iumentis nocet. Coōtra serpētes uero succo expresso ad potū: & iposita ulceribus opifera ac nihilæque reperitur. Tantaq; est uis: ut ne matutinas quidē occidentesue umbras quibus sint longissimā: serpens arboris eius attingat: adeo ipsam pcul fugat. Experta prodimus. Si fronde ea gyro claudatur ignis & serpens: in ignes potius q̄ in saxinū fugere serpētem. Mira naturæ benignitas potiusq; hæc prodeant florere fraxinum: nec ante conditas folia dimittere.

De tilia genera duo.

Cap. xv.

Tilia mas & fœmina differūt oī modo. Nāq; & materies maris dura rufiorq; ac nodosa: & odorator. Cortex quoq; crassior: ac detractus inflexibilis. Nec semē fert aut florē ut fœmina quæ crassior arbore: materia candida præcellensq; est. Mirū in hac arbore fructū a nullo aīa liū attingi: folioy corticisq; succū dulcē esse. Inter corticē & lignū tenues tunicas multiplici membrana: e quibus uincula tiliæ uocantur. Tenuissimum eoy philyræ coronay lenniscis celebres antiquorumq; honore. Materies teredinem non sentit proceritate perq; modica: uerum utilis.

De aceris generibus. x.

Cap. xvi.

Acer eiusdē fere amplitudinis: operū elegātia ac subtilitate citro secundū: Plura eius genera. Albū quod præcipui candoris uocat gallicum in transpadana italia transq; alpes nascens. Alterū genus crispo maculay discursu: qui cū excellētio fuit: a similitudine caudæ pauonū nomē accepit. In istria rhetiaq; præcipuum. Euiliori genere crassiueniū uocatur. Græci situ discernūt. Cāpestre. n. candidū esse: nec crispum: quod glinon uocant. Mōtanū uero crispus duriusq; etiamnū e mascula crispus ad lautiora opera. Tertiū genus zygiā rubentem fissili ligno: cortice liuido: & scabro. Hoc alii proprii generis esse malunt. Et latine carpinum appellant.

De brusco mollusco: & staphilodendro: & buxo genera tria.

Cap. xvii.

Brustrum uero est bruscum: multoq; excellentius etiamnū molluscū. Tuber utrunq; arboris eius. Sed bruscu itortius crispum. Molluscū simplicius sparsum. Et si magnitudinem mensay caperet: haud dubie præferretur citro. Nunc inter pugillares lectorūq; silicios aut laminas raro usu spectatur. E brusco fiunt & mensæ nigrescentes. Reperitur & in alno tuber tanto deterius quāto ab acere alnus ipsa distat. Aceris mates prius florent. Etiamnū in siccis nata præferantur aquaticis: sicut & fraxini. Est & trans alpes arbor simillima aceri albo in materia quæ uocatur staphylodendron. Fert siliquas & in iis nucleos sapore nucis auellana. In primis uero materies honorata buxo est raro crispant: nec nisi radice: cætero lenis quies materia silenti: & quadam duricia ac pallore commendabilis. In ipsa uero arbore topiario opere. Tria eius genera: gallicū quod in metas emit titur: amplitudineq; procerior est. Oleastrum i oī usu damnatum fert grauem odorem. Tertium genus nostratis uocant. Siluestre ut credo mitigatum satū: diffusius: & densitate parietum uirens semper actō file. Buxus pyreneis ac cytoro montibus plurima: ac berecynthio tractu. Crassissima in corsica florem non ferendo. Quæ causa amaritudinis mellis. Semen illius cunctis animātibus inuisum. Hæc in olynpo macedoniæ gracilior: sed breuis. Amat frigida: aprica. In igne quoq; duricia quæ ferro nec flamma nec carbone utilis.

De ulmo genera quattuor.

Cap. xviii.

Inter has atq; frugiferas materiæ uitiūq; amicitia accipit ulmus. Græci duo eius genera no- uere Montosam: q̄ sit amplior. Campestrē: q̄ fruticosa. Italia attineas uocat excellissimas: & ex iis siccanas illis præfert: q̄ nō sunt riguæ. Alterū genus gallicas. Tertiū nostrates: de siore folio: & ab eodē pediculo numerosiore. At quartū siluestre. Inter quas attineæ non ferunt. Samara ita uocatur ulmi semen. Omnesq; e radicum plantis proueniunt. Reliquæ semine.

De arborum natura per situs.

Cap. xix.

Quæ celeberrimis arborē dictis quædā in uniuersum de cunctis indicāda sunt. Mōtes amat cædius: larix: tæda: & cæteræ e quibus resina gignit. Itē aquifolia: buxus: ilex: uniperus: te- rebinthus: populus: ornus: cornus: carpinus. Est & in apenino frutex q̄ uocat cotinus ad li- niamēta mō cōchylī colore insignis. Mōtes & uales diligit abies: robur: castanæ: tilia: ilex cornus: quolis mōtib; gaudēt acer: fraxinus: sorbus: tilia: cerasus. Non temere in mōtib; uisæ sunt prunus panica: oleastri: iuglans: morus: sambuci. Descendūt etiā in plana cornus: corylus: quercus: or- nus: acer: fraxinus: fagus: carpinus. Subeūt & in mōtosa ulmus: malus: pynus: laurus: myrtus. Sāguinei frutices ilex: tingēdisq; uestibus nascentes genistæ. Gaudet frigidis sorbus: & magis etiam betulla. Gal- lica hæc arbor mirabili candore: atq; tenuitate terribilis magistratū uirgis. Eadem circulis flexibilis: itē corbiū sportis. Bitumē ex ea galliæ excoquūt. In eosdē situs comitatur & spina nuptiay facibus au- spicatissima: qm̄ inde fecerint pastores qui rapuerunt sabinas: ut auctor est Masurius. Nunc facibus car- pinus & corylus familiarissimæ. Aquas odere cupressi: iuglandes: castanæ laburnū. Alpina & hæc at